

REPORTAGE DIGGY DEX MAAKT NUMMER VOOR DOODZIEKE SHARON (31) UIT AMERSFOORT

‘Ik bewonder hoe zij in het leven staat’

Doodziek, maar toch ijzersterk in het leven staan. Hét verhaal van Sharon van Geet uit Amersfoort sprak artiest Diggy Dex zo aan, dat hij besloot een nummer voor én over haar te maken. Met teksten van de 31-jarige zelf. „Hoe zij met haar ziekte omgaat... Daar kan de rest van de wereld wat van leren.”

Jeroen van der Veer

Maandenlang lag Sharon in een donkere slaapkamer. Geen mensen om haar heen, want prikkels kon ze niet verdragen. Niets konden artsen voor haar betekenen en het leven van de toen 25-jarige was alles behalve rooskleurig. Dit is het begin van een gitzwarte periode, waarbij zelfs aan levensbeëindiging wordt gedacht.

Er valt een stilte in huis. De zon schijnt voorzichtig naar binnen, terwijl Koen Jansen en Sharon van Geet elkaar even aankijken. Er wordt geen woord gezegd, de blikken zeggen genoeg. De twee hebben elkaar gevonden en er is zelfs een vriendschap ontstaan. Koen Jansen -bekend onder zijn artiestennaam Diggy Dex- is zichtbaar geraakt door de vrolijke stuiterbal die flink wat tegenslagen heeft gekend.

Getriggerd

„De eerste keer dat ik over Sharon hoorde, deed dat iets met mij”, bekent de in Amersfoort geboren artiest. „Haar verhaal is écht heftig en ruw. Dat laat je niet koud, maar ze staat zo positief in het leven. Via een goede vriendin, Lennah Koster, hoorde ik over haar situatie. Ze zei erbij dat ze bezig was met een project, waarbij Sharon centraal stond. Daar werd ik door getriggerd. Ik ben bevoorrecht dat ik vaker hele mooie verhalen mag aanhoren, maar dit is er eentje hoor...”

Dát verhaal begint als Sharon tiener is. Gewrichtsklachten nemen ernstige vormen aan en onderzoeken zorgen ervoor dat ze aan zichzelf begint te twijfelen. Artsen weten geen oorzaak en zeggen dat het tussen haar oren zit. „Dat ging ik nog geloven ook”, zei ze eerder in een groot interview met AD.



Er moest direct ingegrepen worden, anders kwam ik te overlijden.

– Sharon van Geet

Als ze op 25-jarige leeftijd geen enkele prikkel meer kan weerstaan, ‘sluit’ ze zichzelf op in een donkere slaapkamer. Steun krijgt ze van haar familie, die 24 uur per dag op haar let en dat is nodig ook. Sharon valt constant flauw en niemand weet hoe ze haar kunnen helpen. Dit vond ze geen leven en er werd contact gelegd met een levensbeëindigende kliniek. „Niet omdat ik dood wilde, maar ik had geen kwaliteit van leven. Op zo’n manier hoefde het van mij niet meer...”

De kliniek besluit haar verzoek tot euthanasie niet in te willigen. Uit eigen onderzoek wist Sharon dat er nog één arts was die mogelijk een einde kon maken aan haar lijdensweg en dus was er hoop. De kliniek vond dat ze dáár voor moest gaan. Via allemaal omwegen en onderzoeken, wordt bij haar de erfelijke bindweefselziekte Ehlers-Danlos ontdekt.

Sluipmoordenaar

Sharon vecht door, maar haar lichaam neemt geen voeding meer op en haar dikke darm komt stil te liggen. De toestand verslechtert en ze ontwikkelt ook het syndroom van POTS; een sluipmoordenaar die diverse organen uitschakelt. Op een gegeven moment weegt Sharon nog maar 46 kilo en zijn haar bloedwaardes slecht. De alarmbellen gaan opnieuw af. „Er moest direct ingegrepen worden, anders kwam ik te overlijden”, schetst ze de ernst van de zaak.

In september 2020 komt er hulp in de vorm van symptoombestrijding. Alles is erop gericht om het leven van Sharon dragelijker te maken en er wordt gestart met TPV-voeding. Ze is de rest van haar leven afhankelijk van katheteriseren en darmspoelen, omdat haar maag en blaas niet meer functioneren.

„Net als mijn dikke darm. Voeding



◀ Voeding en vocht krijg ik via een centrale lijn in een groot bloedvat.

FOTO THOMAS THIJSSSEN

en vocht krijg ik via een centrale lijn in een groot bloedvat”, zegt ze vanuit haar woning aan het Eemplein, terwijl ze een grote pleister laat zien op haar lichaam. De slang is verbonden aan twee zakken, die aan een paal zijn vastgemaakt. „Deze paal is mijn beste vriend, maar ook mijn grootste vijand.”

Haar verhalen schrijft de Amersfoortse al jarenlang op. In eerste instantie voor zichzelf, maar later verschijnen ze ook op Facebook. Ze kwam daardoor in het televisieprogramma Nachtdieren van Raven van Dorst terecht, maar op de achtergrond is Lennah Koster dan al bezig met Sharons levensproject.

Zij maakt de website [\[koster.nl/sharon\]\(http://www.lennah-koster.nl/sharon\) met daarop het verhaal van de dertiger, inclusief podcast en fotografie. Dit kan gezien worden als naslagwerk, voor als Sharon er niet meer is. Want hoe erg de Amersfoortse ook geniet; het kan zomaar afgelopen zijn. „Lennah doet dit samen met fotograaf Thomas Thijssen en websitebouwer Aylin van den Houten”, glundert Sharon. „Ook is muzikant Darin Guermont hierbij betrokken en dat is direct het bruggetje naar Koen.”](http://www.lennah-</p>
</div>
<div data-bbox=)

Er ontstaat een glimlach op het gezicht van de internationaal bekende artiest, die naast zanger ook liedjeschrijver is. Hij hoort vaker schijnende verhalen, maar toen hij over Sharon hoorde, liet hem dat niet



koud. „Lennah is een goede vriendin van mij en vertelde over haar. Ze vond het mooi als er een nummer voor Sharon kwam en als Lennah mij wat vraagt, kan ik geen nee zeggen. Voor de kerst bezocht ik Sharon in het ziekenhuis en daarbij viel haar positiviteit op. Haar situatie is nou niet bepaald rooskleurig en ondanks dat, werd ik vrolijk van haar. Het is bewonderenswaardig hoe zij in het leven staat.”

Glunderen

„Ja, klagen doe ik niet”, glundert Sharon, terwijl ze Koen onderbreekt. „De situatie is nou eenmaal zo en ik moet het beste ervan maken. Ik wil dat mensen mij zien als Sharon en niet als die ene vrouw die ziek is. Daarom klikt het zo met Koen; hij kijkt daar doorheen.”

De twee merkten een connectie en de artiest beloofde haar een nummer te schrijven. Die is op een speciale manier tot stand gekomen, duidt Koen. „Sharon plaatst al vanaf 2012 teksten op Facebook en die heb ik allemaal gelezen. Ze kan zo goed schrijven, dat ik besloot van haar teksten een nummer te maken. Productent en tevens Amersfoorters Jaap Goud haakte aan en samen met muzikanten Darin Guernonprez zijn we aan de slag gegaan.”

De zin ‘Elke dag opnieuw’ werd de rode draad in het nummer en dat is niet zonder reden. „Bij haar werd mij duidelijk dat ze heel erg in het nu leeft. Iets wat ik iedereen kan aanraden. Niemand heeft morgen beloofd en in het geval van Sharon al helemaal niet.”

▲ **Koen Jansen -beter bekend als Diggy Dex- schreef een liedje voor Sharon van Geet.** FOTO RICARDO SMIT

‘Langzaam tikt de klok hoorbaar verder naar de dag. Met niets anders op de planning dan hetzelfde. Ik denk dat ik de rijkste vrouw hier ooit op aarde was. Als ik een cent kreeg voor elk uur dat ik hier telde’.

Het zijn de eerste zinnen uit het nummer *Opnieuw*, dat Sharon vorige week op haar verjaardag voor het eerst hoorde. „Ik kan hem inmiddels helemaal meezingen”, glundert Sharon. „Ik vind het zo speciaal dat dit voor mij is gedaan en ben de mensen eeuwig dankbaar.”

Optimistisch

De reactie die Koen kreeg, is precies waar hij op hoopte. Het was een spannend proces, vertelt hij: „Zingeving van het leven vind ik sowieso interessant om over te praten en in dit nummer kwam alles samen. Als je in de wereld alle ellende hoort, vraag ik mijzelf wel eens af waar we toch mee bezig zijn. Als je dan Sharon haar verhaal hoort... tja, wat moet ik zeggen? We maken ons soms zo druk om dingen, terwijl zij van de kleinste dingen geniet. Doodziek, maar zo optimistisch. Daar kan iedereen een voorbeeld aan nemen.” Een televisie-uitzending, publicatie in de krant, een nummer dat voor haar geschreven is... valt Sharon nu niet in een zwart gat? „Absoluut niet”, zegt ze lachend. „Het begint nu pas. Ik heb jarenlang gevochten en geknokt en door de afgelopen periode heb ik het gevoel dat dit alles niet voor niets is geweest. Ik maak zoveel mooie dingen mee en ben daar zo dankbaar voor.”

ACHTER DE SCHERMEN

Elke week bespreekt de hoofdredactie wat de AD-redacties bezighoudt. Deze keer Rennie Rijpma (hoofdredacteur AD) over de controlerende macht van de journalistiek.



▲ Richard de Mos (tweede van rechts) viert met zijn partij Hart voor Den Haag de verkiezingswinst (van 8 naar 9 zetels). FOTO ANP

Voor journalisten begint het werk pas echt na de verkiezingsopwinding

Deze week vonden de gemeenteraadsverkiezingen plaats. Voor de politiek, maar zeker ook voor de journalistiek is een verkiezingsdag een feestelijke dag. De opwinding over een wisseling van de macht hangt in de lucht.

De journalistiek maakt geen onderdeel uit van Montesquieu's trias politica. Toch zijn de politiek en de journalistiek met elkaar verbonden. De Franse filosoof introduceerde zijn trias politica om de macht van de overheid te verdelen en zo de vrijheid van de burger te beschermen. Hij onderscheidde een wetgevende-, uitvoerende- en rechterlijke macht en scheidde zo de volksvertegenwoordiging, regering en rechters. Voortvloeiend uit deze trias politica wordt de journalistiek bestempeld als de vierde macht die de trias politica controleert (al wordt er soms ook het ambtenarenapparaat mee aangeduid, vanwege de grote invloed van ambtenaren op beleid). Zonder vrije pers geen democratie.

Op de voet volgen

Een verkiezingsdag zorgt daarom op redacties voor opwinding. Het is spannend om te volgen hoe de machtsverhoudingen opnieuw worden bepaald, maar daarna begint het werk pas echt voor journalisten. Zeker voor een titel als het AD met veel regioredacties die de gemeentepolitiek op de voet volgen. Na het tellen van de stemmen is het interessant hoe de college onderhandelingen verlopen. Welke partijen weten elkaar te vinden en wat blijft er in een collegeakkoord over van de mooie plannen waarmee de kiezers naar de stembus werden gelokt.

Journalisten vatten die taak niet lichtzinnig op.

Deze maand won onze collega Gep Leeftang van de regionale krant de Stentor, waarmee het AD nauw samenwerkt, de Saskia Stuivelingprijs. Een prijs die jaarlijks wordt uitgereikt aan journalisten die politieke en bestuurlijke processen blootleggen op nationaal, regionaal of lokaal niveau.

Leeftang deed dat door „overschrokken en vasthoudend maandenlang de discutabele bestuurscultuur in de gemeente Epe in al zijn facetten in talloze artikelen vast te leggen”, aldus de jury.

Gelogen tegen de raad

Het begon met een relatief kleine kwestie over twee illegale opritten op een industrieterrein waarover omwonenden klaagden. Leeftang ontdekte dat de wethouder in de kwestie had gelogen tegen de gemeenteraad.

Daarna volgden meer tips van bewoners. Want vaak voelen burgers uitstekend aan dat iets niet goed zit, maar zijn burgers niet bij machte dit bloot te leggen. Journalisten kunnen dit wel, als ze onverschrokken en vasthoudend zijn als Leeftang. Hij schreef een kleine honderd artikelen over wat Leeftang zelf 'de arrogantie van de macht' in Epe noemt.

De verkiezingen van deze week vormden op de redactie ook een nieuw startpunt na de coronapandemie. Voor het eerst sinds twee jaar waren we meer met veel collega's op de redactie om samen te eten en daarna de uitslagen van alle gemeenten te verslaan. Het gaf nieuwe energie. Vasthoudend en onverschrokken zijn, gaat veel beter met collega's om je heen en een gevulde maag.

